

Bódi Tóth Elemér:

LONDON DOKKJAI

Ez itt a múlt, hogy értsem a jelent.
Ezek London dokkjai, békanyálban,
rég nem élt tündökletes hőben,
nádi világ cirpelése nem hallik,
daruk erdeje hajlik,
dagály csillámlik a folyón,
utána – jaj – elfogy a Temze,
mint lépteink nyomán a csikorgás
a Stanley House Hotel falépcsőiben,
Kent mezei bája
a Victoria pályaudvar árapályaiban,
Paddington kapkodó galambjai
a fakult csarnokok alatt.
Európa galamszínű
és sebes megannyi zavarral,
ellátná magát étellemmel,
szép vidékeit örömmel,
szívesen gazdagodna.
Ez a hét tenger kikötői vidéke, hártvás vízben,
hullámra fordul a hullám, hogy nem tudni,
fejlődés ez,
vagy csak a dolgok átrendeződése,
talán nem a jövőendő ez az aszály,
a kardos gyepek a parkban,
málló föld,
lombok lila árnya
– örvénylő csipke –
a rendőr fényes lova elé terítve,
a viruló légi terror,
sanda gyűlölet nyálkás virága,
– a lapokban vigyori arc
s egy hölgyé, feldarabolták –,

Öfelsége, a királynő
Forddal táncol a Fehér Házban,
hallgatom, amint Amerika
két évszázadáról énekel
az izgatott televízióban,
függöny hálóban szél piheg,
ragyog egy felleg,
a házak olajfestékes homlokát
éjjeli kék permet mossa,
hajnalig villanyfényben ázik
a Westminster katedrális kupolája,
pontosan nyit és zár
halvány sörhabbal a kocsmá.

Ez a Szent Katalin dokk, csordulatban,
ellenfele az időnek,
az ember konok kiterjedése,
kopik sziklaként,
süllyed városként,
vénül emberként,
avul életformaként,
ez a változás maradandósága,
innentől nincs több híd a Temzén,
csak barna raktárházak, uszályok.
Mivégre ez a hajózás,
túl az ifjúság évtizedein,
kijőve a kontinens tájairól,
a Kárpátok izgulékony medencéjéből,
a törmelékes múlt szilánkjaival a szívemben,
idegeimben északnyugati szélfúvással,
váltakozó csők morájával
e középtengeri városba,
örizgetve egy falut a kontinensről,
mesélt emlék cukrával a Monarchiából,
hogyan lássam, amint a megkövült hidak alatt
az Északi-tenger dagálya növekszik.
Szelek járásáról beszél a hajós,
házi állatairól a földműves,
messzi városokról szólnak a kereskedők,
a Föld ismeretének terjesztői.
Tág világ,
tökegerendás, bordás, hajópalánkos London,

csomagok, ládák, hordók, zsákok,
gyapjú, tea, kávé a dokkban
s az eltűnt hajók emlékei,
legényeik – ingó füstök –
mintha még itt dülöngélnének
a fehérítő köveken,
kél a Tower kertjének fái közül a szél,
tollázkodnak a fűvön a hollók.

Ez a London dokkok sora, tükrös nyárban.
Foszladozik a gyermekkori emlékezet
a gyűrűs kanyarulatok fölött,
idehallik az érzelmes harangszó
a távoli római katolikus templomok
felhő-flitteres tornyaiból,
porladozik a gyermekkor aranyfüst-angyala,
elszálltostak a Mária-énekek
a mitoszos mezci utakon,
a bódés ünnepek elmúltak.
Türemkedik a huszadik század vége az időből
a hiányzó dolgok tudatával,
égig érnek a hazugság ormai,
még lüktet a ringó föld
gyászimája, a Kaddis
az elfújt hatmillióért
az elvakult közönyben,
s már fészkelődik a tenyészet türelmével
az új századelő az időben.
Itt vagyok
– idő értelme –
az újra föllizzó hisztériákban,
futnék a lélek belső tájaira,
be furcsán múlt el Hugo von Hofmannsthal
nyomtalan operettben,
Rilke bársony homályban,
Kafka a félelmek sikátorában,
Krúdy a rózsaszín mezőkön,
Metternichről értekezik Kissinger,
Bécs hamvadozik az aszályban,
a Stephansdom tornyára tűzött narancs a nap,
hánytorog viharzónáival a tenger,
morajos hasadékaival a föld.

Ez a Kivégzés dokkja, gyertyás fényben,
utolsó lélegzetek színhelye, régi raktár,
Bicska Maxival az intézményesült
középszer útonállói helyett.
Ragadj el, ördög kocsmája,
szabadulnék sok örökségmentől,
csak közben ne tűnjön el a távlat,
érted keltem át a Csatornán,
hol égbe mosódnak Turner lebegő fátylai,
a régi hadihajók utolsó útja.

Ez a Nyugat-Indiai dokksor, dús tajtékban,
sarjadó muzsikaszó a Temze hangja,
hogy nyugtatóbb munkába álljon a világ.
Oh a régi Anglia marhasültje,
már csak Hogarth képén a galériában,
angyal helyett Mary Poppins
felhő csücsökben,
kezemben Thomas Parr – élt 152 évet –
a whiskys palackon,
világ hombárjai,
ember csöndje,
Föld emlékezete,
szivárványos magánya.

Folyó köves ágya,
mező hantos háta az arcom.